

Sygn. akt II KZ 19/13

## POSTANOWIENIE

Dnia 14 czerwca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Hofmański

na posiedzeniu

w sprawie **S. L.**

w przedmiocie zażalenia na zarządzenie Kierownika Sekcji Zażaleniowo-Wnioskowej Wydziału II Karnego w Sądzie Apelacyjnym z dnia 30 kwietnia 2013r., o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

p o s t a n o w i ł

**zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.**

### UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 30 kwietnia 2013 r., Kierownik Sekcji Zażaleniowo-Wnioskowej Wydziału II Karnego w Sądzie Apelacyjnym odmówił przyjęcia wniosku S. L. z dnia 23 grudnia 2012 r. o wznowienie postępowania w sprawie III K .../07, zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w W. Zarządzenie uzasadniono tym, że postanowieniem Sądu Apelacyjnego z 28 marca 2013 r. wnioskodawcy odmówiono wyznaczenia obrońcy z urzędu do sporządzenia wniosku o wznowienie. Następnie, po wezwaniu wnioskodawcy do uzupełnienia braków formalnych wniosku (zarządzeniem z 29 marca 2013 braki te nie zostały usunięte w terminie 7 dni, co uzasadnia odmowę przyjęcia wniosku.

Na zarządzenie powyższe wnioskodawca wniósł zażalenie, w którym podniósł szereg zarzutów i argumentów odnoszących się do toku postępowania w sprawie o sygn. III K .../07. Niemniej w zażaleniu nie zawarto żadnych zarzutów dotyczących zasadności zaskarżonego zażaleniem zarządzenia, a jedynie okoliczności dotyczące sytuacji majątkowej i osobistej wnioskodawcy (rzutuujące

ewentualnie na ocenę zasadności postanowienia Sądu Apelacyjnego z 28 marca 2013 r.).

**Sąd Najwyższy zważył co następuje.**

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z niekwestionowanym sposobem interpretacji przepisu art. 545 § 2 k.p.k. (zob. T. Grzegorzczak, *Kodeks postępowania karnego. Komentarz*, Warszawa 2008, s. 1153) ustanawia on tzw. przymus adwokacko-radcowski, tj. obowiązek sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania przez podmiot fachowy (prokuratora, adwokata lub radcę prawnego). Wniosek S. L. z 23 grudnia 2012 r. niewątpliwie tego wymogu nie spełniał, zawierał jednakże wniosek o wyznaczenie obrońcy z urzędu. Wobec zapadłej 28 marca 2013 r. odmowy wyznaczenia obrońcy z urzędu, a następnie bezskutecznego upływu terminu do usunięcia braków formalnych wyznaczonego zarządzeniem z 29 marca 2013 r., zasadne stało się wydanie zarządzenia o odmowie przyjęcia wniosku.

Wobec nieusunięcia braku formalnego przymusu adwokackiego przez wnioskodawcę w wyznaczonym terminie, wydanie zarządzenia o odmowie przyjęcia wniosku jawi się jako w pełni uzasadnione (art. 120 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. i art. 545 § 1 k.p.k.).

Wobec powyższego orzeczono jak na wstępie.